

ארגון ושננתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המסעודדים לשקידה בתורה הקדושה
02-3733111 וברורים:
תמוז תשפ"ב | עלון מס': 321

פרשת חוקת

ודברת בם
סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

מי הכי חרוץ?

שלושה משלים מובאים במדרשים על הפסוק במשלי (כד) "ראמות לאויל חכמות בשער לא יפתח פיהו".

המשל הראשון: כבר לחם היתה תלויה במקום גבוה מאוד. כלם רצו להוריד אותה ולאקלה. אך אף אחד לא מצא רעיון, כיצד להגיע למקום פה גבוה. מהר מאוד התאישו האנשים וותרו על הלחם. עד שבא הפקח ואמר: הרי מישהו תלה שם את הלחם! מכרח אם פן להיות דרך להורידו. התאמץ ומצא את הפתרון. סלם ארוך שהגיע עד הפקר.

ומסביר המדרש את המשל: אדם נכנס לבית המדרש, עומד בשער ומתבונן בחכמים העוסקים בתורה. הוא מתענג: מה אתם לומדים כל השנים הרבות? והם מסבירים לו: בתחלת לימודי אדם לומד חמש, נביאים, פתובים, אחר כך משניות, ורק אז הוא מתחיל את הגמרא. מסכת ועוד מסכת, הלכות,

אגדות. כך אנו לומדים שנים רבות ומתגדלים בתורה. כיון ששומע כל זאת, אומר הטפש בלב: מתי אוכל להספיק את הכל? אין סכוי! וחוזר מן השער - וכפי שמסים הפסוק: "בשער לא יפתח פיהו". ומסים המדרש: כך כל מי שהוא טפש אומר: אימתי אקרא כל התורה? ומי שהוא פקח, מה הוא עושה? שונה פרק אחד בכל יום ויום עד שמסים כל התורה כלה.

במדרש אחר מובא משל נוסף:

מספר אנשים צמאים מצאו סוף סוף מים מתוקים. אך המים היו בבור עמוק. נסו להכניס את הדליים שבידיהם לתוך הבור, אך החבלים היו קצרים מדי ולא הגיעו למים. החלו האנשים להתאושש, עד שבא החכם, לקח את כל החבלים, קשר אותם זה לזה וכך דלה את המים.

המשל השלישי המובא באחד המדרשים, מספר על המלך שצוה על עבדיו למדד מים בחבית מלאה חורים וסדקים. עמדו העבדים מול החבית כשהם נבוכים. כיצד אפשר למדד מים בכזו חבית? כל מים שתכניס מיד יזלגו מהחורים הרבים! ישבו בראשם מבלי לעשות דבר. אך החכם שביניהם אמר: מה אכפת לי אם אצליח? אני את צווי המלך עושה ואקבל את שכרי על כך!

מה ההבדל בין המשלים? הסביר הרבי מקוצק:

במשל הראשון הפקח הבין שחייב להיות דרך לכפר, שהרי מישהו שם אותה שם. וזה נתן לו את הדיחפה למצא את הפתרון. החכם במשל השני היה חרוץ יותר מן הראשון - שהרי הוא לא היה בטוח שיש דרך להוציא את המים, ובכל זאת התאמץ והצליח. ומה באמת נתן לו את הכוח והדיחפה? התכלית! המים

המתוקים שירו אותם צמאנו, שעמדו לנגד עיניו. השלישי הוא החרוץ שבשלתם. הוא הבין שאין טעם ותכלית למעשיו, ובכל זאת לא התעצל ולא נתרשל, אלא עשה את המטל עליו. פשוט. כי המלך צוה.

בלמוד התורה יש את שלשלת הסוגים.

ראשית, גם כשמבינים עד כמה גדול ורחב הוא הקוף התורה, אך אסור להתאושש. אפשר לראות לאלו השגות בתורה מגיעים תלמידי החכמים, וזה צריך לדרבן כל אחד ולדעת שאם רק יתאמץ - יצליח.

ומעבר לכך - כל אחד יודע עד כמה מתוקה היא התורה, ולכן גם כשמדבר על מאמץ שנראה גדול מאוד, אך המתקוות העצומה של התורה - היא בפני עצמה יכולה להמריץ אותנו להתאמץ ולהשיגה.

אך מה יעשה תלמיד שמדמה שאינו רואה ברכה בלמודו ואינו חש עדין בטעם התורה? ובכן, עדין קדאי לו להתאמץ וללמוד. פשוט - כי המלך צוה. כי זה המטל עליו וחיי תלויים בזה. הוא יעשה את שלו - והברכה בוא תבוא.

"זאת חקת התורה" - "כתב בה חקה, גזרה היא מלפני ואין לה רשות להרהר אחריה" (רש"י)

שירת החיים

פרק שירה ע"פ הספר 'פרק בשיר' למרן שר התורה הגר"ח קנייבסקי זצ"ל

עו. פיל אומר:

מה גדלו מעשיך ה' מאד עמקו מחשבתך (תהלים צב)

הגמרא בקדושין (כה): דנה בדרבי הקנן של הבהמות. מביאה הגמרא את דעת רבי שמעון, שגם בהמה דקה וגם בהמה גסה נקנית בהגבהה. שואלת הגמרא: לדעת רבי שמעון, איך אפשר יהיה לקנות את הפיל? הרי בהגבהה לא יתכן, שכן מדבר בפיל... ועיו בגמרא הישוב.

כמו כן, במסכת בבא מציעא (לח), באשר מנסה האמורא רב עמרם לזחק פרוש בתוך דברי המשנה, אומר לו רב ששת בטוי נודע מן התלמוד; שמא מפומפדיתא באת, שם מנסים להכניס "פילא בקופא דמחטא" - פיל בגבב המוחס.

שכן, הפיל הוא הגדול שבבעלי החיים על פני היבשה. הוא מגיע למשקל של למעלה מחמש טון,

המשך מאחורה

משרד ראשי - טלפון: 02-3733111 | פקס: 073-2016528 | kinyanyosef@gmail.com

